

עפ"ג (באר שבע) 70462-11-17 - נימר אלעוברה נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

15 במאי 2019

עפ"ג 70462-11-17 אלעוברה נ' מדינת ישראל

בפני כבוד ס.הנשיאה, השופט אליהו ביתן כבוד השופט יואל עדן כבוד השופטת גילת שלו	
המערער:	נימר אלעוברה
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל

פסק דין

המערער הודה כי בתקופות הרלוונטיות, הוא היה מנהלן הפעיל של חברת "אל רומיילי עטווה ובניו בע"מ" וחברת "אלעוברה שירותי רכב בע"מ", שהראשונה עסקה בהפעלת תחנת דלק והשניה עסקה במתן שירותי רכב, סיכה ורחיצה.

המערער הודה כי מתוקף תפקידו היה עליו לדאוג שהחברות יגישו את דוחותיהם השנתיים לשלטונות המס וכי החברה האחת לא הגישה דוחות לשנים 2009, 2010, 2012, 2013 ו- 2014, והחברה השניה לא הגישה דוחות לשנים 2008, 2009 ו- 2010, והוא עצמו לא הגיש דוחות ביחס להכנסותיו בשנות המס 2012, 2013 ו- 2014. בהתאם לכך המערער הורשע ב- 8 עבירות של אי הגשת דוחות חברה וב- 3 עבירות של אי הגשת דוחות אישיים.

התביעה טענה לחומרת מעשי המערער וטענה כי מתחם העונש ההולם לכל אחת מהעבירות שהמערער ביצע, צריך לנוע בין מאסר על תנאי ועד ל- 8 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס שבין 8,500 ₪ ל- 29,000 ₪, וביקשה להטיל על המערער מאסר בפועל לתקופה שבין 14 ל- 20 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום שבין 33 ל- 44 אלף ₪.

ההגנה התמקדה במצבו הרפואי של המערער, שעל רקעו ביקשה להסתפק בהטלת מאסר על תנאי והתחייבות.

בית המשפט ציין, כי מדיניות הענישה בעבירות המס בנסיבות של אי הסרת המחדלים, היא של הטלת

מאסר בפועל; קבע כי מתחם העונש ההולם למעשי המערער נע בין 9 ל - 15 חודשי מאסר בפועל לצד קנס; ציין את מצבו הבריאותי המורכב של המערער; את הודאתו ואת מאמציו להסרת המחדלים וכן את חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות; ומנגד ציין את פרק הזמן הממושך שבמהלכו העבירות בוצעו; את העובדה שהמדובר בשתי חברות, שאחת מהן עדיין פעילה, ואת העובדה שבסופו של דבר המערער לא הסיר את מחדליו; והטיל על המערער 9 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 30,000 ₪ וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה בה הורשע.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער מתמקד במצבו הבריאותי המורכב של המערער, אשר במהלך השנים לקה באירוע מוחי ואחר כך גם בהתקף לב וכתוצאה מכך הוא נותר נכה, וטוען כי בהתחשב בנתון זה, לא היה מקום להטיל על המערער מאסר בפועל. עוד הוא טוען, לעברו הנקי של המערער ולהסתבכויות הכלכליות של החברות אותן הוא ניהל, וטען שהמחדל של אי הגשת דוחות, הוסר. בנוסף, טען כי בימים אלה המערער הפקיד לטובת שלטונות המס סך המצטבר ביחד עם סכומים קודמים שהפקיד ל - 82,000 ₪ כאשר 9,000 ₪ מתוכם הוא על חשבון חובו האישי של המערער למס הכנסה. בסופו של דבר, הוא מבקש לבטל את עונש המאסר שהוטל על המערער ולהסתפק במאסר על תנאי וקנס.

ב"כ המשיבה סומך את ידיו על גזר דינו של בית המשפט קמא ומבקש שלא להתערב בו. הוא מדגיש את פרק הזמן הארוך שעל פניו בוצעו העבירות, את סכומי המס הנכבדים שהחברות והמערער חייבים לשלטונות, ואת העובדה שעד כה המערער לא שילם את חובו וגם הסכום שהוא הפקיד כעת לא ניתן למימוש בשל הליך פשיטת הרגל של המערער. בסופו של דבר, הוא מבקש שלא להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא.

לאחר שמיעת טענות הצדדים ושקילת מכלול הנתונים והנסיבות הנוגעים לענין, באנו למסקנה כי יש לדחות את בקשת המערער לביטול עונש המאסר שהוטל עליו, תוך הקלה מסוימת באורך תקופת המאסר.

הגשת דוחות לשלטונות המס במועד מאפשרת לפקיד השומה לבחון את חבות המס של הנישומים ולשום בצורה טובה את חובם במס. אי הגשת דוחות במועד פוגמת בצורה משמעותית ביכולת שלטונות המס לשום שומת אמת ובסופו של דבר פוגעת בהכנסות המדינה ובחלוקה השוויונית של הנטל.

כאן, המערער לא הגיש דוחות לחברות אותן ניהל במשך שנים, כאשר מחזורי העסקאות של אותן חברות בשנים אלו היו בהיקף של למעלה מחמישים מיליון ₪. תחת נתונים אלה ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, עונש המאסר שהוטל על המערער מתאים ואינו חמור במיוחד.

אין לחדד שמצבו הבריאותי של המערער מעורר קושי בהקשר של מאסר בפועל, ולכן, על רקע זה ניתן למערער הזדמנויות חוזרות ונשנות, גם בבית המשפט קמא וגם במסגרת הערעור, להגיע להסדר כספי עם שלטונות המס שבמסגרתו תהיה גם הסכמה בענין המאסר. המערער התחייב לשלם סכומי כסף לשלטונות המס ולהפקיד שיקים לתשלום שאר החוב ואולם הוא לא עמד בהתחייבויותיו, למרות הפקדת סכום הכסף בימים האחרונים, שכאמור כלל לא בטוח אם ניתן יהיה לממשו על רקע הליך פשיטת הרגל של המערער.

כאמור, עונש המאסר שהוטל על המערער הולם את חומרת מעשיו ואת מידת אשמו ומבחינה זו אין הצדקה להתערב בו. ואולם, מצבו הבריאותי של המערער באמת מורכב והקושי שהוא צפוי לחוות במאסר גדול מהקושי הרגיל של מאסר, ועל כן נראה לנו שיש להקל במידת מה בעונש המאסר של המערער ולהעמידו על חמישה חודשים בפועל.

יתר הוראות גזר הדין של בית המשפט קמא, יעמדו בעינם.

על מנת לאפשר למערער למצות מהלכים נוספים, אם ירצה בכך, ובמידת הצורך להיערך לקראת כניסתו למאסר, ניתנת למערער ארכה משמעותית לתחילת נשיאת עונש המאסר.

על המערער להתייצב לנשיאת מאסרו בבית הכלא "דקל" במתחם בתי הכלא בבאר שבע, או בבית כלא אחר בהתאם להחלטת שב"ס, ביום 03.09.19 בשעה 09:00.

תנאי השחרור הקבועים למערער, יעמדו בעינם עד להתייצבותו לנשיאת מאסרו.

ניתן והודע היום י' אייר

תשע"ט, 15/05/2019

במעמד הנוכחים.

גילת שלו, שופטת	יואל עדן, שופט	אליהו ביתן, סגן נשיאה
------------------------	-----------------------	------------------------------